

de *païos* que ens la dinyaren cruspint-se la poma; sempre he tingut cert odi als sastres, perquè ens prenen la mida i se'ns mengen una trentena de dures, estalviats amb penes i treballs, i allò de la *fulla*, fills meus, resultava barato i pràctic. Que fa fred... et poses una fulla de col; que fa calor... una fulla de bruc.

No protesto, però, de que hi hagi la nova *Lliga* i menys si porta plan de regalar trajos que siguin... *para caballero de paño*, el que tinc d'hivern és bon xic arnat i si me'n regalaven un, evitarien que quedés amb una *desavillè voude-villesca*.

Que les senyores vulguin vestir bé ja està bé, ara que es fundí una *Lliga* que tingui per finalitat la de fer tapar senyores, no deixa de fer-me gràcia. Quan vingui l'hivern, aquell hivern cru, de neus i de gelades, sense necessitat de la *Lliga* les senyores es taparan, aleshores no es necessiten *Lligues*, se'n cuida la *Grippe*, però a ple estiu, en temps de calor, en temps de sol i de suades, la senyora que es tapa amb vint-i-quatre hores es torna *agre*, completament *agre*. (1).

Diuen que ensenyar la pantorrilla no està bé, mal dit, però molt mal dit; jo he vist pantorrilles que estan *rebé*, que fan venir mals pensaments, pot ésser que sí, però els fa venir a n'aquelles persones que són incapaces de tenir-ne de bons; a mi veure una pantorrilla, o un coll, o un braç, sempre m'ha fet venir el pensament de que veig una cosa a troços i les coses a troços no valen res, el que no val res ho llenço, el que llenço ja no ho veig i quan una cosa no la veig, encara que em passi pel costat, no em fa venir cap pensament ni bo ni dolent.

Què me'n dieu de la meua filosofia? Què vol dir en Balmes? *Bal-més*, agafar-s'ho rient, que això de preocupar-se del vestir fa tafaner, els indis van conills i ningú els hi diu res, ni fan cap *Lliga*, i qui més indis que nosaltres, sí Olot n'és un país d'indis.

Que vol fer la nova *Lliga*? posar a les senyores, com a únic vestit, unes faldilles fins a les sabates, les mànegues fins a les munyegues i el coll fins a sota el nas aguantat amb barnilles de cotilla, que ho facin; jo si pogués a les noies els hi posaria unes faldilles amb cua, que rosseguessin dos o tres metres, així em divertiria trepitjant-les i.... fins a n'els homes els posaria faldilles; n'hi ha d'homes que els hi cauria més bé.

No és que amb ço dit vulgui atentar contra la salut de la *Lliga*, sóc tan lliberal que tot em plau... que la *Lliga*, que la lligui, que la deslligi

(1) Parlant del vestir, em refereixo sempre al vestir de carrer, passeig, teatre, etc. mai a la manera de vestir per a assistir a l'Església, amb aquest no m'hi fico, a l'Església qui mana, mana i poques *RIALES*... entesos eh? doncs continuem.

que la deslligui, a mi el que em repugna, del que protesto és de tota aquesta mena de gremis, que, donant la patent de bona persona, monopolitzen la bona gent.

Avui dia els bons, l'home bo, la dona bona, ja porten la senyal perquè s'els conegui: ets dels *ventilador*... ja pots passar ets una bona persona. Ja, ja, ja, ja (*això es llegeix rient*) i entre les senyores... la més bona porta un anell de Lourdes unes arrècades del Pilar i compra als *Almacenes Santa Eulalia* (això és un anunci gratuït).

A quin temps havem arribat; Jesucrist a n'els seus apòstols no els hi va posar mai marca ni senyal de cap mena, duien la bondat a dintre i l'esterioritzaven, no amb insignes, sinò amb l'exemple, agermanaven als homes però sense *Lligues*. *Lligar* és esclavitzar, l'home de bé és home de bé igual, amb llibertat d'acció, sense pantes, sense ventiladors, sense gremis i això és escrit amb sèrio sense xistes, perquè primer he fet els xistes per a poder dir aquestes quatre ratlles sense bromejar, que les veritats no volen bromes.

Bé, doncs a Olot s'és feta ja una nova divisió, la de senyores decents, (les de la *Lliga*) i les senyores indecents.

Salut a les *Lligues*, gremis escollits d'ambdós sexes per a predicar la moral de paraula i d'obra; no oblidar-ho... i d'obra, ventiladors i d'obra.

Punt per avui a les meves *filosofes d'un ignorant*, anotant dos pensaments d'Oscar Wilde, amb quines obres sempre m'he deleitat:

Es molt fàcil convertir als demés. El difícil és convertir-se a si mateix.

Un home que prediqui moral és, PER REGLA GENERAL, un hipòcrita, i una dona que prediqui moral és invariablement lletja.

Ara prou, que sense adonar-me'n em poso sèrio, si el que he dit els ha agradat *Ba-bé* i sinò *Vallfogona*. Jo sóc així.

MARCOS BRUTUS (a) (XINIUS)

DE PSIQUIS MIQUIS

La colònia d'Olot o 40 forasters

No heu vist quina colònia més castiça hi tenim per Olot? Encara que marqui tant no és altra cosa que una colònia d'espardenya i massapà.

Si voleu fins us la comptaré i us *demostraré* les seves *valors* masculines i femenines—i això que d'*Aritmètica Demostrada* em varen donar carbaça (sempre m'he recordat de les coses dolces)—: En passarem alguns per alt perquè ens són bastant simpàtics. Aquí van aquests: